

TÜRK SAĞ MUHAFAZAKÂR-İSLAMCILIK AKIMININ ÖTEKİ ALGISI: YAHUDİ TOPLULUĞU ÜZERİNDEN SİYONİZM, KOMÜNİZM VE KAPİTALİZM OKUMASI

PINAR ÖZDEN CANKARA¹

Öz

Her toplumda tarihi Anti-Semitizm üzerinden okuyan düşünürler bulunmaktadır. Türkiye’de de Sağ Muhafazakar-İslamcı düşünürler hem modern yaşam tarzına kolay adapte olmaları, hem de sahip oldukları sermaye birikimi nedeniyle Yahudi topluluğuna negatif bir yaklaşım sergilemektedirler. Yahudi topluluğunun gizli bir örgütlenme kurarak ve önceden belirlediği planlar doğrultusunda hareket ederek uluslararası sistemi yönlendirdiğini iddia eden Sağ Muhafazakar-İslamcı düşünürler, bu yaklaşımlarıyla aslında buldukları zaman çizelgesinden geriye doğru bir analiz yapmaktadır. Olayların sonuçlarına vakıf olarak yapılan tarihsel analizler aslında alternatif bir tarih anlayışının adım adım nasıl oluşturulduğunu da gözler önüne sermektedir. Türk Sağ Muhafazakar-İslamcı düşünürler hem uluslararası sistemi, hem de Türk siyasal yaşamını analiz ederken anti-semitik bir söylem kullanmışlardır.

Anahtar Kelimeler: Siyonizm, Yahudi, Muhafazakar-İslamcı, mason, Anti-Semitizm.

TURKISH RIGHTERN CONSERVATIVE-ISLAMIC WING’S PERCEPTION OF OTHERS: A READING OF ZIONISM, COMMUNISM AND CAPITALISM OVER JEWISH SOCIETY

Abstract

There are philosophers who were analyzing the history over Anti-Semitism in every society. In Turkey Rightern Conservative-Islamic philosophers are acting negatively to the Jewish society because of their easily integration into the modern life and the capital accumulation they have. Turkish Rightern Conservative-Islamic philosophers claim that Jewish society constructed an underground organization and directed the international system by behaving on the way which were planned before. Actually by this approach Rightern Conservative-Islamic philosophers are analyzing the history from the time that they were existing to the back. Doing the historical analyzes by knowing the results of the events shows how alternative historical mentality is constructed step by step. Turkish Rightern Conservative-Islamic philosophers used Anti-Semitic discourse when they were analyzing both the international system and the Turkish political life.

Keywords: Zionism, Jewish, Conservative-Islamic, mason, Anti-Semitism

1. GİRİŞ

İdeolojiler insanoğlunun uluslararası sistemi anlamlandırmasında seçtiği bir kimliktir. Nasıl ki birey toplumsal yaşamda durduğu noktaya işaret eden bir kimlik seçerek bu kimliğin dışında kalanları öteki olarak tanımlar, benzer bir şekilde uluslararası sistemi tanımlarken de birey ideolojik bir kimlik seçmekte ve kendi ötekilerini yaratmaktadır. İdeolojiler, toplumların kültürleri ile yoğurulmakta, böylelikle aynı ideoloji farklı toplumlarda farklı kaygılara odaklanmaktadır. Din, mitoloji, dil ve söylem ise ideolojilerin mütemmimim cüzü haline gelmektedir (Örs, 2007: 5-6). Karmaşık ilişkiler ağı ile örülen ideolojiler, bireyin öteki ile olan ilişkisinin sınırlarını tayin etmektedir.

¹ Yrd. Doç. Dr., Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İ.İ.B.F., Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, pinar.cankara@bilecik.edu.tr

Türkiye’de Muhafazakâr-İslamcı ideolojiye meyleden düşünürler, kavramsal çerçevelerini çizerlerken kendi ötekilerini de oluşturmuştur. Muhafazakârlık ve İslamcılık ideolojileri kökleri Türkiye’den filizlenen birer ideoloji olmamalarına rağmen Osmanlı İmparatorluğu’nun modernleşme serüveninin bir doğal tepkimesi olarak bu coğrafyada da taraftar bulmuştur. Türkiye’de Batılı değerlere atfen yapılmak istenilen ani dönüşüme karşı itiraz üzerinden şekillenen Türk Sağ Muhafazakâr-İslamcılık ideolojisi için öteki; birer ekonomik ve siyasal sistem olarak Kapitalizm ve Komünizm olmuştur. Muhafazakâr-İslamcı düşünürler bu karşıtlıklarını yaratırken, bu iki sistemin oluşumunu bir ortak kimlikle açıklamaya çalışmış; her iki sistemin de üreticisi olarak Yahudi topluluğunu görmüşlerdir.

Yahudi topluluğu birbirinden oldukça farklı olan bu iki sistemin inşacısı olarak görülmenin de ötesinde dünya siyasal tarihinde kırılmalar yaratan en önemli olayların da müsebbibi olmakla itham edilmiştir. Böylelikle ortaya sürekli suçlanmakla taçlandırılmış bir Yahudi tarihi okuması çıkmıştır. Bu çalışmada amaç, Türkiye’de yayımlanan ve Muhafazakâr-İslamcılık akımının önde gelen periyodiklerinden olan Sebilürreşad, Büyük Doğu, Hilal ve Diriliş dergilerine bakarak, akımın bu dili nasıl inşa ettiğini açıklamaktır. Akımın dil inşası analiz edilirken, bir yandan da düşünürlerin Hıristiyan anti-semitizmi ile olan mesafeleri ölçülmeye çalışılacaktır.

2. LİTERATÜRDE SİYONİZM KAVRAMINA YÜKLENİLEN ANLAM VE YAHUDİ KİMLİĞİNE YAKLAŞIM

18. yüzyılın sonuna kadar Yahudiler hem kendileri, hem de diğer topluluklar tarafından eski bir uygarlığın izlerini taşıyan farklı bir dinsel ve etnik grubun üyeleri olarak görülmekteydi. Bu dönemde Yahudiler modern anlamda ne bir ulus olarak, ne de ayrı bir halk olarak tanımlanmaktaydı (Almog, y.y.: 9). 19. yüzyılda Yahudi topluluğu toplumsal, kültürel ve siyasal hareketlere katılarak geleneksel yapıdan uzaklaşmaya başlamış ve modern yaşama entegre olmuştur. Avrupalı Yahudilerin yaşam koşullarındaki bu değişim onların Avrupa’ya özgü siyasal akımlardan etkilenmelerine yol açmıştır (Boyer, 1995: 28-29). İlan Greilsammer, Siyonizm’in özellikle Avusturya-Macaristan İmparatorluğu’nu etkisi altına alan kimlik bunalımından ve “*ezilen halkların uyanışından ve bağımsız devlet özlemlerinden etkilendiğini*” belirtmektedir (Greilsammer, 2007: 9).

İlan Pappe, Avrupa’da başlayan bir milliyetçilik akımı olduğunu vurguladığı Siyonizm’in ulus inşa edecekleri bölgeyi Filistin olarak belirlemelerinin ardından hareketin kolonyalist bir görünüm almasına dikkat çekmektedir. Siyonizm’in doğuşu hakkında da bilgi veren Pappe, hareketin aslında Theodor Herzl tarafından değil 1850’lerde Doğu Avrupa’daki Yahudi milliyetçiliği hareketi tarafından temellendirildiğini ifade etmektedir. Siyonizm’e şekil verilirken sadece Tevrat’tan değil, Yahudi tarihinden, Kral Süleyman döneminden ve eski İbrani dilinden faydalandığını belirten Pappe, Herzl’in de bu anlatıdan yola çıkarak Filistin’e geri dönüş hareketinin lideri haline geldiğinden bahsetmektedir. Pappe’ye göre Herzl, Siyonizm hareketi ile Museviliği bir din olarak değil, bir ulus ideolojisi olarak kullanmaya çalışmıştır (Pappe, 2007: 34-35).

Pappe’nin görüşlerine benzer bir şekilde Herzl ile özdeşleştirilen kutsal topraklara dönme fikrinin aslında çok daha erken tarihlerde de gündeme getirildiğine dikkat çeken başka yazarlar da bulunmaktadır. Örneğin Yahudi topluluğunun Filistin’e yerleştirilmesi fikrinin 1799’da Napoleon Bonapart, 1804’te Lord Shaftesbury ve daha sonra Disraeli, George Eliot ve Alexandre Dumafils tarafında da ortaya atıldığına vurgu yapılmaktadır (Montet ve

diğerleri, 2006: 15). Herzl ile özdeşleşen “*Filistin’de Yahudi devleti kurulması*” görüşü, Israel Zangwill’in Aralık 1901’de New Liberal Review’da yayımlanan “*The Return to Palestine*” adlı yazısında kullandığı “*Filistin halkı olmayan bir ülke, Yahudiler ise ülkesi olmayan bir halktır; halksız ülkeyi, ülkesiz halka verin*” cümlesi ile popülerleşmiştir (Hollstein, 1975: 71). Ancak Siyonizm hareketinin Avrupa’da antisemitizmin yükselmeye paralel olarak ivme kazandığı genel olarak kabul edilmektedir.

Roger Garaudy Siyonizm’i dinsel ve siyasal olarak ikiye ayırmakta ve ikisinin arasında farklılıklar olduğuna işaret etmektedir. Garaudy’e göre Dinsel Siyonizm; Yahudi topluluğunun kurtarıcı mehdii beklemesini ve o ortaya çıktığında ise dünyada bulunan tüm ırkların tek bir ırka bağlanacağı düşüncesini ilke edinmektedir. Garaudy, Dinsel Siyonizm’in sınırlı bir kitle tarafından desteklendiğini belirtmekte ve bu görüşün hiçbir zaman İslam ile muhalif bir hareket haline dönüşmediğine vurgu yapmaktadır. Hatta Dinsel Siyonizm’in Filistin’de bir devlet kurmak gibi bir hedefinin de olmadığından söz eden Garaudy, bu görüşün Yahudiler ile Müslüman veya Hıristiyan Araplar arasında bir ayrıcalık oluşturmadığına değinmektedir. Garaudy, Siyasal Siyonizm’in ise bunun aksine “*Siyon toprağında Yahudi inanç ve kültürünün yayılacağı kutsal bir merkez kurmayı*” ilke edindiğinden, bu nedenle Yahudi topluluğunu “*halk*” olarak tanımladığından bahsetmektedir. İsrail devletinin kuruluş yasalarına bakıldığında Yahudilik kavramının etnik grup ve dinsel kimlik üzerinden tanımlanıyor olması Garaudy açısından Siyasal Siyonizm’in uygulanma şeklini göstermektedir (Garaudy, 2004: 14-16).

Garaudy, “*İlahi Mesajlar Toprağı Filistin*” adlı eserinde ise Siyasal Siyonizm’in “*Yahudiliği bir din olarak değil, bir milliyet olarak tanımladığını*” böylelikle Yahudi milliyetçiliğinin laik bir tabana oturtulduğunu vurgulamaktadır. Bu noktadan hareketle Garaudy, Siyonizm’in devlet inşa edebilmek için ortak bir köken yaratmaya ihtiyaç duyduğundan söz etmektedir. Ona göre Siyonizm bu nedenle ırk, toprak ve Eski Ahit mitlerini yaratmıştır (Garaudy, 2011: 203, 206).

Bir milliyetçilik hareketi olarak doğan Siyonizm’in Yahudi toplumunun tarihinin akışını değiştirdiğine dikkat çeken Michael Brenner, bu akımın özellikle Avrupalı Yahudilerin başına gelen felaketlerden sonra pek çok Yahudi tarafından bir umut ışığı olarak görülmeye başlanmasına değinmektedir. 1948’de kurulan İsrail devleti bazı Yahudiler tarafından bir vatan olarak görülürken, diğerleri için de Yahudi kimliğine adaptasyon aşamasında önemli bir araç olarak algılanmıştır (Brenner, 2006: 3). Lisa Hajjar, Mouin Rabbani ve Joel Beinin de Siyonizm’in, Yahudi topluluğuna anti-semitizme karşı tek çözüm yolu olarak sunulduğunu belirtmektedir (Hajjar ve diğerleri, 1990: 102).

Filistin üzerindeki anlaşmazlığı Yahudi milliyetçiliği ile Arap milliyetçiliği arasındaki bir uyuşmazlık olarak tarif eden Pamela Ferguson, her iki milliyetçi akımın da Filistin sınırlarının ötesinde oluştuğuna değinmektedir. Ferguson’a göre bunlar birer bağımsızlık hareketidir ve teritoryal bağımsızlık için halklarına yeni birer kimlik yaratmaya odaklanmışlardır. Modern anlamıyla Arap kelimesi Arapça konuşan topluluklar arasında ırksal olmaktan ziyade dinsel ve kültürel bir kavram olarak kurgulanmaya çalışılmıştır. Faslılar Filistinlilerden, Lübnanlılar Yemenlilerden, Mısırlılar Suriyelilerden farklıdır. Lübnanlılar kendilerini Fenikeliler olarak algılayarak, Mısırlılar kendilerini diğer Arap toplumlarından ayırtmaya çalışmıştır. Ferguson, bu nedenlerle “*Arap kardeşliği*” ilkesinin Ortadoğu coğrafyasında çok da kolay kabul görmediğini düşünmektedir (Ferguson, 1973: 26).

Bu durum Filistin sorununun seyrini ve Arap devletlerinin Filistin sorununa yaklaşımını da etkilemiştir.

Siyonizm'in uluslararası literatürde tek bir ortak tanımının yapılamaması gibi aslında İsrail devletinin “Yahudi” kelimesini kullanım şekline ilişkin de tartışmalar bulunmaktadır. Yahudiliğin dinsel mi, yoksa ırksal bir kavram mı olduğu yönündeki tartışmalar beraberinde bir devletin hem Yahudi olarak tanımlanıp, hem de demokratik olup, olamayacağı sorularını gündeme getirmektedir. Yahudiliğin dinsel bir kavram olarak tanımlanması beraberinde İsrail'in teokratik yönetim olduğu iddialarına, ırksal bir kavram olduğu yönündeki analizler ise bu sefer de İsrail'in ırkçı bir devlet olduğu tartışmalarına neden olmaktadır (Dowty, 2001).

Arthur Goldschmidt ve Lawrence Davidson dinsel bir kavramın bir ulus olarak kullanılması ile ilgili tartışmalara şu şekilde bir katkıda bulunmaktadır; “Yahudilerin genelinin kabul ettiği bir görüşe göre Ortodoks, Muhafazakâr, Rekonstrüktivist, Reformcu ve hatta hiç ibadet etmeyen Museviler bile bir halk oluşturmaktadır”. Goldschmidt ve Davidson, kökeni Yahudi olan ama dinin gerekliliklerini yerine getirmeyen veya başka bir inancı seçmiş olanların bile, aksi yönde ısrarlı bir tutumları olmadığı sürece, Yahudi olarak görülmeye devam edildiğini öne sürmektedir (Golschmidt ve diğerleri, 2008: 358). Yahudilerin bir ulus oluşturdukları iddiasında bu durum göz önünde bulundurulması gereken bir husustur.

3. SAĞ MUHAFAZAKÂR-İSLAMCILIK AKIMININ SİYASAL SİYONİZME YAKLAŞIMI VE PEJORATİF ANLAMDA KULLANILAN “YAHUDİ” KAVRAMI

Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin siyasal siyonizme yaklaşımları onların İsrail devletinin oluşturulmasını açıklarken kurdukları bağlantılarda kolaylıkla görülmektedir. Sebilürreşad'da, Büyük Doğu'da ve Hilal dergilerinde İsrail devletinin kuruluşu ile Siyonizm teşkilatı arasında kuvvetli bir bağ olduğu fikri savunulmaktadır. Sebilürreşad'da “*Beynelmîlel Siyonizm'in Temel Gayesi*” başlıklı, “*Medeniyet*” mahlaslı bir yazı yayımlanmıştır. Yazı, Kudüs'ten geldiği iddia edilen bir haber üzerinden kaleme alınmıştır. Habere göre Dünya Siyonizm Teşkilatı'nın bir organı olan Yahudi Ajansı ile İsrail Başbakanı Ben Gurion ortak bir kampanya başlatmıştır. Kampanyanın amacının İsrail'e daha fazla Yahudi göçmenin gelebilmesi için para toplamak olduğu belirtilmiştir. Yazar, bu haberde yer alan bilgiler üzerinden birtakım tespitlerde bulunmaktadır. Yazısına “*Beynelmîlel Siyonizm'in hayal ve iftira olduğu iddia edilir. Bu tez, Siyonizm'in iç maksatlarını ve gizli cephesini dünya efkârından saklamak için Sion Protektoryasının mahrem emridir*” ifadeleri ile başlayan yazar, Uluslararası Siyonizm Örgütü'nün İsrail Devleti'nin kuruluşundan sonra açıklandığı ve bugün bu iki kurum arasında önemli bir bağ bulunduğu tespitini yapmaktadır. Örgütün başlangıçtan beri amacının “*dünyaya yayılmış Yahudiliğin hayat ve gayesini koruyucu unsur olarak devam ettirmek ve Musa kavminin çıkış yeri olan arz-ı mev'utta müstakil bir Yahudi Devleti kurmak*” olduğunu vurgulamaktadır. Bu amaçla Yahudilerin önemli bir mücadele verdiklerini ve kendisine düşman olan Arap komşuları arasında var olabilmek için teknik ve sanayi açıdan ileri seviyelere gelmeye çalıştıklarını, bunda da başarılı olduklarını belirtmektedir. Yazar, sanayileşen Türkiye'nin bu durumla yakından ilgilenmesi gerektiği yorumunu yapmaktadır (Medeniyet, 1955: 175).

Büyük Doğu'da Necip Fazıl, Theodor Herzl'in 1896 tarihli "*Bir Yahudi Hükümeti*" başlıklı eserine atıf yaparak Yahudi topluluğunun bu dönemden beri uluslararası sistemde kendilerine bir yer tesis etmeye çalışmalarına dikkat çekmektedir. 1948 Savaşı ve İsrail'in ortaya çıkışı Büyük Doğu'da "*Siyonizm teşkilatı-Yahudi toplumu arasındaki bağ ve Yahudi dini*" üzerinden açıklanmaya çalışılmıştır. Theodor Herzl'in eserinde kullandığı ifadeleri yorumlayan Necip Fazıl, Yahudi topluluğunun sisteme bir mesaj vererek insanlığı kendilerini himaye etmeye zorladığı fikrini öne atmaktadır. Necip Fazıl, Herzl'in eserini göz önünde bulundurarak Yahudilerin tüm toplumları ilgilendiren iki amacı olduğundan söz etmektedir. Birincisinin dünyada Yahudi olmayan veya Yahudi cemaatine karşıt görüşler benimseyen tüm hükümetlerin devrilmesi, ikincisinin ise Filistin'de bir Yahudi hükümeti kurulmasının sağlanması olduğunu savunmaktadır. Necip Fazıl, Yahudilerin ikinci amacını gerçekleştirdiğine dikkat çekmekte ancak asıl hedef olan birincisinin daha büyük olduğunu vurgulayarak, Filistin'in aslında Yahudi'nin aza da razı olduğunu göstermesi açısından önemli olduğunu belirtmektedir. Ancak Necip Fazıl, Yahudilerin geniş çaplı olan birinci amacını gölgelemek için Filistin'i kullandıkları kanısındadır (Prof. Ş. Ü., 1949a: 2)².

Büyük Doğu'da Emin Toykoç tarafından kaleme alınmış olan bir yazıda İslam dininin en eski düşmanı olarak görülen Yahudilerin, "*göklerinden asırlar boyunca İlahi nur fıskırmış ve beşiklerinde sayısız peygamberler sallanmış mukaddes ülke*" topraklarında bir devlet kurarak, Müslümanları topraklarından sürdükleri vurgulanmaktadır. Toykoç, bu esnada Arap toplumlarının en büyük devlet adamlarından Mısır Kralı Faruk'un "*keyif ve safa ile şeriat dışı işler yapmakta olduğu*"nu ifade etmektedir. İslam toplumlarında tüm devlet yöneticilerinin batılı değerlerin emrine girdiğini ifade eden Toykoç, aslında modernleşme hareketlerine yönelik de bir eleştiri yapmaktadır. Toykoç, içinde bulunulan bu durum dolayısıyla sadece Türklerin değil, tüm İslam âleminin kurtarıcısını beklediği şeklinde geniş bir okuma yapmaktadır (Toykoç, 1950: 7).

Büyük Doğu'da İsrail'in nüfusunun az olmasına rağmen, Soğuk Savaş yıllarında uluslararası sistemde ABD ile SSCB arasında bu iki kuvvetin birbirine hamle yapmasına neden olabilecek kadar kilit bir önemde olduğuna dikkat çekilmektedir. İsrail'in önemi kurulduğu alanın üç semavi din için de kutsal bir alan olması ve aynı zamanda önemli petrol sahalarına sahip olması üzerinden açıklanmaktadır. İsrail'in Asya kıtasını kapitalist ve emperyalist ideolojilere açmada bir "*nöbet kulübesi*" olması amacıyla kurdukları düşünülmektedir. Manevi açıdan da aslında İslam toplumlarının birliğinin parçalanmasının hedeflendiği öne sürülmektedir. SSCB'nin din karşıtı olduğu halde, İsrail'in yönelttiği bu tehdit nedeniyle, İslam ve Arap dünyasını koruyucu rolü oynadığı şeklinde bir yorum yapılmaktadır. Doğu toplumlarının ise Yahudiler ile ittifak halinde bulunan Hıristiyan toplumlar ile Komünist toplumlar arasında kaldığı belirtilmektedir. Türkiye'nin bu dönemde herhangi bir tavır almaması dış politika alanında yaptığı tercih üzerinden açıklanmakta, ülkenin sadece ABD'yi incitmek üzerine bir siyaset kurguladığı ifade edilmektedir. SSCB'nin Assuan Barajı'nın yapılmasına destek vermesi, Sovyet Yüksek Başkanı'nın bu münasebetle Mısır'a gitmesi ve Rusların Mısır'a Arap-İsrail sorununda destek verileceği taahhüdünde bulunmaları hep bu perspektiften analiz edilmektedir (Re.Çe., 1971: 8).

² Necip Fazıl bu yazısında "Prof. Ş. Ü." mahlasını kullanmaktadır. Necip Fazıl bu yazısını Büyük Doğu'nun daha sonraki sayılarında önce Rıdvan Balkır, daha sonra da Neslihan Kısakürek mahlasıyla yeniden yayımlamıştır. Bkz.: Balkır, 1964: 10-11, Kısakürek, 1967: 15.

Büyük Doğu’da Yahudi topluluğu, Siyonizm teşkilatı ve İsrail devleti arasındaki ilişkiyi tarihsel açıdan ayrıntılı bir şekilde irdeleyen en önemli yazı, 1978 yılında kaleme alınmıştır. “Prof. R. B.” mahlası ile kaleme alınmış olan yazıda İsrail devletinin kurulmasına giden süreç, M. Ö. 536 yılında Babil devletinin Kudüs’ü ele geçirip, yerli halkı El Cezire’ye sürmesi ile tasvir edilmeye başlanmıştır. “İnsanlığın rastladığı gailelerden en karışık ve en içinden çıkılmaz meselesi Filistin işidir” diyen yazar, anlatımına 516 yılında İran’ın Babil devletini yenmesi ve bunun üzerine Beni İsrail’in tekrar Filistin’e dönmesi ile devam etmektedir. İran devletinin de Beni İsrail’i tekrar Babil’e sürdüğü ancak Büyük İskender’in sayesinde Beni İsrail’in tekrar kurtarıldığı belirtilmektedir. Büyük İskender’in halefi olan Batlamyusların Filistin sorununu çözebilmek için bölgeyi Yunanlaştırmaya çalıştıklarını, Roma İmparatorluğu Batlamyusları yenince bu defa da Romalıların aynı sorun ile karşı karşıya kaldıklarını ifade etmektedir. Yazar, Roma İmparatoru Titus’un M. S. 70’de Beni İsrail’i yeniden Filistin’den çıkartıp, bu defa tüm dünyaya yayılmalarına neden olduğunu vurgulamaktadır. Filistin’in güneyinde kalan İsrail oğullarının ise İslamiyet’e karşı mücadele ettiklerini belirtmektedir. Yazar, Arap yarımadasından çıkartılan bu topluluğun yine de Osmanlı İmparatorluğu’nun hoşgörüsü ile tekrar Filistin’e gelebildikleri ve Kudüs’te kalabildiklerini ifade ederek, Siyonizm teşkilatı hakkında çeşitli savlar öne sürmektedir (Prof. R. B., 1978: 13).

Yazar, Yahudilerin Filistin’e tekrar yerleştikten sonra kendilerine ait bir devlet kurma ihtiyacı duyduğu ve maddi açıdan daha iyi konumda olan Amerikan Yahudilerinin yardımı ile dağılmış durumdaki tüm Yahudilerin arasında bir Siyonizm teşkilatının kurulabildiğini belirtmektedir (Prof. R. B., 1978: 13). Yazar, İsrail devletinin kurulmasına giden süreci I. Dünya Savaşı’na ilişkin anlatılarla analiz etmektedir. İngiltere’nin bu savaşta ekonomik açıdan sıkıntıya düşmesi nedeniyle ancak ABD’nin yardımı ile savaşı kazanabileceği, ABD’de sermayenin arkasında “Siyonist Amerikan Yahudi bankerlerinin olduğu” ve bu kesimin mali desteğini alabilmek için İngiltere’nin “Filistin’de Yahudilere milli bir yurt vaadinde bulunduğu” öne sürülmektedir. 1916 Balfour Deklarasyonu yazar tarafından bu bağlantı üzerinden yorumlanmaktadır. İngiltere’nin Şerif Hüseyin’e Arap topraklarının özerk olacağı yönündeki vaadini planlarına katmadığı da vurgulanmaktadır. I. Dünya Savaşı sonrasında Siyonizm teşkilatının bu amaçla bölgede toprak alımlarına başladığı, bölgeye Yahudi yerleşimcilerin geldiği ve hızla teşkilatlandıkları belirtilmekte ve bu durum yazar tarafından “Filistin’in Yahudileştirilmesi” olarak yorumlanmaktadır. Yazar, İngiltere’nin Yahudilerin bölgedeki teşkilatlanmasının sonuçlarını sezinleyerek, 1938 yılında yayımladığı “Beyaz Kitap” ile bölgeye Yahudi göçünü ve yerleşimlerini sınırlamaya çalıştığı ifade edilmektedir (Prof. R. B., 1978: 13). Bu durumun üzerine Yahudilerin, İngiltere’ye karşı ABD’nin desteğini alma politikası benimsedikleri öne sürülmektedir. İngiltere ile Yahudiler arasında gerginlikler yaşandığı, İngiltere Filistin mandasından vazgeçip, bölgeyi BM’ye devretme kararı aldığı sırada Yahudilerin, İngiltere’nin kendilerine verdiği sözü tutmayacağını anladıkları ve bunun üzerine tamamen ABD’ye yönelerek amaçlarına ulaştıkları yorumu yapılmaktadır. ABD’nin bu şekilde Yakın ve Ortadoğu’da İsrail devleti vasıtasıyla kendisine bir “köprübaşı” edindiği öne sürülmektedir (Prof. R. B., 1978: 16).

Hilal dergisinde ise Ali Haydar Öztürk, Talmut’un Siyonizm’in kutsal kitabı olduğunu belirtmekte ve İsrail’in bu kitapta yer alan ilkeler doğrultusunda kurulduğunu iddia ederek

İsrail ile Siyonizm hareketi arasında güçlü bir bağ olduğu fikrini benimsemektedir³. Öztürk'e göre Gazze'de ilerleme harekâtında bulunanlar Yahudiler değil, Siyonizm adına hareket edenlerdir. Siyonizm'in Ortadoğu'da nasıl yayıldığını ve İsrail devleti ile bağlantısını açıklamak için de birkaç belge kullanmaktadır. Öztürk, İsrail'in ilk Cumhurbaşkanı Ben Gurion'un beyanatlarından alıntı yapmakta ve Ben Gurion'un "*Nil'den Fırat'a kadar uzanan sahaları içine alan büyük İsrail davasının gerçekleşmesi için bu mücadeleye devam etmeliyiz*" sözünün Talmut'a uyarak yapılmış bir konuşma olduğundan bahsetmektedir (Öztürk, 1959: 5).

İsrail devleti ile Siyonizm arasındaki bağlantıyı göstermek için Öztürk'ün kullandığı bir diğer belge ise Romen Yahudilerin Hahambaşı olan Rabino Fitehi'nin 1952'de Milletlerarası Haham Konferansı'nda yaptığı konuşmadır. Öztürk, Fitehi'nin verdiği beyanatta aslında Siyonizm'in amaçlarını ortaya koyduğu düşünmektedir⁴. Fitehi'ye göre Uluslararası Siyonizm Örgütü Filistin'i bir sembol haline getirerek, burada her türden yardımlarla bir ordu oluşturmaya çalışmış ancak Türkiye'de bazı gazeteciler İsrail ordusunu överken onların bu amacını görememiştir. Fitehi, bir Yahudi radyosunun Mısır'a karşı olumsuz yayın yaparken, "*burası Adana*" dediğini ve bu durumun Yahudilerin planını gösteren bir delil olduğu öne sürmektedir (Öztürk, 1959: 5). Aslında Fitehi'nin alıntı yapılan ifadelerinde Siyonizm'in II. Dünya Savaşı'nın ortaya çıkmasında etkisi olduğu açıklaması da bulunmaktadır ancak Öztürk bunun üzerinde durmamakta ve Filistin'de bir ordu kurulduğu tartışmasına ağırlık vermektedir.

Öztürk, Ramia Hottelbrin'in Akhrofot isimli gazetede yazdığını belirttiği yazıdan da alıntı yapmaktadır. Öztürk, Hottelbrin'in; "*İbrani milleti dünyaya hâkim olmalı ve bu kâfirlerin (diğer insanların) elinde bir şey bırakmamalıdır. Peygamberimiz Samuel'in dediği gibi bunu "Araplara yapmalıyız"...İsrail politika ile değil, kan, ateş ve dumanla kurulur. İntikam almak zamanı gelmiştir*" ifadelerinden yola çıkarak insanın insana bu şekilde bir düşmanlık besleyemeyeceği şeklinde bir yorum yapmaktadır. Öztürk, Yahudilerin ABD'yi bile aldattığını ve bu sayede yüksek miktarda maddi yardım aldıklarını belirtmektedir. Ayrıca Öztürk'e göre İsrail Gazze'ye bir operasyon düzenleme planını 1953 yılında yapmıştır. 1956 Süveyş Krizi esnasında Gazze işgal edilirken, İngiliz ve Fransızların İsrail'in yanında yer almalarını ise Öztürk şu şekilde yorumlamaktadır: "*Bu da gösteriyor ki Siyonistler istedikleri zaman ve istedikleri yerde bir harp çıkarabiliyorlar.*" (Öztürk, 1959: 5).

Nevzat Yalçıntaş, Siyonizm ideolojisinin güçlenmesini II. Dünya Savaşı yıllarında Hitler'in Yahudi topluluğuna ilişkin politikalarının Müttefik kuvvetlerde yarattığı etki üzerinden açıklamaktadır. Ona göre II. Dünya Savaşı sonrasında Filistin'de bulunan Yahudilerin başlattıkları isyan hareketleri ve çatışmalar Siyonizm hareketi tarafından

³ Dergide yayımlanan yazıda Talmut'tan alıntı yapıldığı belirtilerek şu ifadelere yer verilmiştir: "Elinize geçen ve Yahudi olmayan herkesi öldürün. Eğer Yahudi olmayan bir kimse, bir çukura düşerse, üzerini taşlarla örün. İyi olan milletimiz ebediyen yaşmalıdır. Diğerleri ise hayvandan farksız olduklarından, ahırlarda yaşmalıdır. Yeryüzünde yalnız Yahudiler insan vasfına layıktır. Diğer milletlerden olanlar ise hayvandırlar. Ve yok edilmeleri gerekir."

⁴ Fitehi'ye ait olduğu belirtilerek alıntı yapılan ifadeler şunlardır: "Şundan kat'i olarak eminim ki, bundan on sene sonra Siyonist cemiyetine mensup kimseler efendi, bu cemiyetin dışında kalanlar ise uşak olmağa mahkûmdur. 1930 daki çalışmalarımız Amerika ile Almanya arasında malum gerginliğin husule gelmesine ve bunun neticesi olarak da ikinci dünya harbinin patlak vermesine sebep oldu."

desteklenmiştir. Yalçıntaş, ABD Başkanı Roosevelt ve daha sonra Harry Truman'ın da Siyonizm ideolojisine olumlu baktığı fikrini gündeme getirmektedir⁵.

Yalçıntaş, iki yüzyıl boyunca kayıplar yaşayan Türklerin, I. Dünya Savaşı sonrasında kendi bağımsızlık mücadelesini verdiğini, diğer İslam toplumlarının ise II. Dünya Savaşı'nın ardından bir uyanış yaşamaya başladığına dikkat çekmektedir. Yalçıntaş, analizine dinsel ve etnik kökensel unsurları göz önünde bulundurarak devam etmekte ve “*en son Kıbrıs'ta Türk mevcudiyetinin silinmesi önlenmiştir*” şeklinde bir yorum yapmaktadır. Tek bağımsız Türk devletinin Türkiye olduğunu, diğerlerinin Sovyet totalitarizmi altında yaşadıklarını, Arapların ise Cezayir ve Güney Arabistan'da bağımsızlık mücadelesi vererek Filistin'i kurtarmaya çalıştıklarını ifade eden Yalçıntaş, Ortadoğu'da barış ve güvenlik ortamının tesis edilebilmesi için Filistin sorununun çözülmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Sorunun en iyi nasıl çözümlenebileceği sorusunun cevabının ise Yalçıntaş, İsrail ve Arap devletleri tarafından askeri cephaneleri arttırarak yani sıcak çatışmaya hazırlanarak verildiğini düşünmektedir (Yalçıntaş, 1959: 24).

İsrail'in Batılı devletler tarafından bölgede bir “*karakol*” oluşturmak amacıyla kurulduğunu düşünen Ömer Balkan, bu tarihten itibaren taraflar arasında yaşanan çatışmaları “*Yahudilerin Müslümanlara yaptığı bir nankörlük*” olarak değerlendirmektedir. Filistinlilerin “*komşularının ihanetine uğradıkları ve Uluslararası Siyonizm'e karşı yalnız bırakıldıkları*” fikrini savunan Balkan'a göre bu nedenle Filistin halkı gerilla savaşına yönelmektedir (Balkan, 1986: 13).

4. SAĞ MUHAFAZAKÂR-İSLAMCILIK AKIMININ KAPİTALİZM İLE KOMÜNİZMİ TARİF ŞEKLİ

Türkiye'de Sağ Muhafazakâr-İslamcılık akımının önde gelen düşünürleri Siyonizm'e karşı çıkıp, Yahudi topluluğuna ilişkin negatif betimlemeler yapmalarının yanı sıra birer ekonomi modeli olan Kapitalizm ve Komünizme de karşı çıkmaktadırlar. Örneğin Sebilürreşad'ın savaş açtığı ideolojiler; masonluk ve komünizmdir. Dergide Masonluk ile Yahudilik arasında ise doğrudan bağ kurulmaktadır. Farmasonlar, Masonlar ve Yahudiler birbirine eş tutulan kavramlar olarak kullanılmaktadır.

Benzer bir şekilde Hilal dergisinde de komünizm bir tehlike olarak görülmekte ve bu hareketin Ortadoğu coğrafyasındaki ilerleyişi derginin yayımlandığı yıllarda takip edilmektedir. Örneğin, isimsiz olarak yayımlanan bir yazıda Sovyet Rusya'dan İsrail'e yapılan Yahudi göçlerine dikkat çekilmektedir. Yeni gelenlerle birlikte İsrail ordusunun 250.000'den 600.000'e yükseleceğinden, böylelikle İsrail'in bölgede İslam devletleri aleyhine genişleyebileceğinden ve hatta Komünist Yahudilerin bölgede komünizmi yaymaya çalışacaklarından bahsedilmektedir. İsrail Başbakanı Ben Gurion'un “*Müslümanlar topraklarını ve mallarını terk edip İsrail'den gittikleri takdirde bedellerinin İsrail hükümeti tarafından para olarak ödeneceği*” şeklindeki açıklamasına yer verilerek, bölge halkına yönelik baskının artmasına değinilmektedir (y.a.y., 1959: 24). Hilal'de yer verilen bu bilgede

⁵ Hamza Asyalı da benzer şekilde Hitlerin aslında Yahudi topluluğunu çok iyi analiz ettiğini ancak bu topluluğa karşı izlediği vahşet politikalarının onları mazlumlaştırdığını öne sürmektedir. Asyalı da Yahudi topluluğunun başta ABD olmak üzere kilit önemdeki devletlerin basın-yayın hayatına, bankalar başta olmak üzere ekonomik yaşamına ve siyasi-kültürel alana hâkim olduklarını öne sürmektedir. Yazının devamı için bkz.: Asyalı, 1975: 16-17.

dikkat çeken husus şudur; Arap-İsrail sorunundan bahsedilirken “İslam devletleri-İsrail sorunu” şeklinde yorumlar yapılmakta ve İsrail’e karşı Müslümanların bir mücadele içinde oldukları belirtilerek sorunun tarafları dinsel kimlikler üzerinden tanımlanmaktadır.

İslam dininin ilerlemeci bir yapıya sahip olduğunu savunan Diriliş dergisine göre ise İslam medeniyeti yeniçağın açılmasını sağlayarak bu dönemin verilerinin de oluşmasına katkıda bulunmuştur. İslam; geçmişte kalmış bir medeniyet olarak görülmemekte ve yeniçağ medeniyetinin içinde doğup, onun varlık sebebi olarak tarif edildiği için kendi dirilişini yapabilecek kabiliyete sahip olarak yorumlanmaktadır (Diriliş, 1966: 5-6). Dolayısıyla sık sık Müslümanların içinde buldukları durumdan sıyrılmaları ve bir yenilenme yaşamaları gerektiğinin öne sürüldüğü yazılara yer verilmektedir. Maddi üstünlükten önce manevi zenginleşmenin yaşanması gerektiği fikri öne atılmaktadır. Hem kapitalizmin, hem de sosyalizmin İslam ile dirilişe geçmiş Müslümanların önünde varlıklarını yitirecekleri iddia edilmekte ve Müslüman toplumlar için tek kurtuluş yolu olarak İslam dini görülmektedir (Diriliş, 1970a: 6-7).

Hem Büyük Doğu’da, hem de Hilal dergisinde sağ ve sol kavramları da açıklanmaya çalışılmıştır. Büyük Doğu’da Necip Fazıl bu iki kavramın II. Dünya Savaşı’ndan önce ve savaş esnasında yaşanan gelişmeler doğrultusunda oluştuğunu belirtmektedir. Her iki kavrama da mensup olmayanların hayatın dışında kaldığını düşünen Necip Fazıl, iki kavram arasındaki ayrımın felsefi ve sosyal olmaktan ziyade ekonomik olduğunu vurgulamakta ve sağ ve sol kelimeleri yerine kapitalizm ve sosyalizm kelimelerinin de kullanılabileceğini öne sürmektedir. Sağ ve sol olarak ikiye bölünmüş olan dünyanın etrafında üç rejim bulunduğu bahseden Necip Fazıl, onların da liberalizm, nazizm ve komünizm olduğundan söz etmektedir. Komünizmin; liberalizm ve kapitalizme doğru kaydığını ancak nazizmin hem komünizme, hem de liberalizme karşı olduğunu düşünen Necip Fazıl’a göre, nazizm iki tarafa da karşıt olduğu halde zaman zaman taraflardan birine mensup olabilmektedir. Dolayısıyla Necip Fazıl, sağ ve sol tabirlerini felsefi değil, politik bir ayrım olarak görmektedir (Kısakürek, 1944: 5).

Hilal dergisinde ise sağ kavramının ilk kez Kuran-ı Kerim’de kullanıldığı öne sürülerek “mutlak sağcı Müslüman’dır” şeklinde bir yorum yapılmaktadır. Sağcı Müslüman kavramı ise şu şekilde tanımlanmaktadır: “Her mananın ve inanın, her müspet hareketin ve anlayışın İslam’da olduğuna inanan adam”. Bu anlayışın dışında olan herkesin solcu olduğu iddia edilmektedir. İki kavramı ayırmanın ölçütü olarak inanmak ve inanmamak olgularının dikkate alındığı belirtilmektedir. Sağ kavramının kapitalizm, liberalizm, nasyonal sosyalizm, faşizm ve Nazizm’e indirgenemeyeceği fikri savunulmaktadır (Kazdal, 1966: 6).

Hilal dergisi bünyesinde “Komünizmle Mücadele Servisi, Sanat Servisi, Dini ve İçtimai Meseleleri Cevaplandırma Servisi” adı altında üç tane servis kurulmuştur. Salih Özcan, Komünizm’i bir tehlike olarak görmekte ve Komünizmle Mücadele Servisi’nin amacının Türkiye ve Ortadoğu’da yayılmak isteyen hareketin tüm faaliyetlerini yazmak olduğunu belirtmektedir (Özcan, 1959: 22). Öte yandan derginin her sayısının kapak sayfasında “Hilal’den Mektup” başlığı altında okuyuculara yönelik bilgilendirme yapılmakta ve bu kapsamda ele alınan yazılardan birinde Komünizm “beşeri ve milli bir tehlike” olarak nitelendirilmektedir. Türkiye’nin komünizme karşı mücadele ettiği ve hatta hükümetin de bu yönde bir politikası olduğu halde bazı basın yayın organlarının hala komünizmin bir tehlike

olmadığı yönünde yayınlar yapmalarının dikkat çekici bir husus olduğu ifade edilmektedir (Hilal, 1962).

Necati Tamer, Türklerin tarih boyunca iki düşmanlarının olduğunu, birincisinin Orta Asya'da yaşanan dönemde Çinlilerin olduğunu, ikincisinin ise Anadolu'ya yerleşmelerinin ardından özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun yükselme döneminde Rusların olduğunu öne sürmektedir. Tamer, II. Dünya Savaşı'nın ardından ikiye bölünen uluslararası sistemde kutuplardan birini oluşturan Rusların temel hedefinin komünizmi yaymak olduğunu belirterek SSCB için “her türlü mukaddesat düşmanı” ifadesini kullanan Tamer, komünizm için “insanlık ve fazilet düşmanı sistem” nitelendirmesini yapmaktadır. Tamer'e göre milletçilik karşıtı olan Komünizm dini inancı yıkmaya ve mülkiyet hakkını kaldırmaya çalışmaktadır (Tamer, 1961: 15).

Sezai Karakoç ise kapitalizmin de, komünizmin de maddeci akımlar olduğunu iddia etmektedir. “Kapitalizm, şeytana sağ yanından, sosyalizm de sol yanından yaşanan bir sistemdir... Kuran anlayışında bu ikisi de solcudur. Kapitalizm, özelliği gereği kavramları bile sömürmektedir. Sağcılık kavramı, onun bu zulmü altında inlemektedir” demekte ve her iki akımın da insan inancını yıkmaya çalıştığını düşünmektedir (Diriliş, 1970b: 7).

Sebilürreşad'da Müslüman devletlerin karşı karşıya olduğu tehlikeler Komünizm, Siyonizm, Masonluk, Misyonerlik, Emperyalizm, Beynelmillecilik ve cehalet olarak görülmektedir. “Komünizm, dünyada amele ve işçi sınıfın hâkimiyetini kurmak ve diğer sınıfları ya ortadan kaldırmak yahut esir bir kütle haline sokmak gayesiyle hareket etmektedir” diyen yazar, komünizmin bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için “din, aile, mülkiyet, hürriyet” kavramlarını inkâr ettiğini belirtmektedir. Siyonizm için “Komünist nasıl bir sınıfın diğer beşer kütlelerine hâkimiyetini hedef tutarsa Siyonizm de Yahudiliğin dini, iktisadi cepheden dünyaya hâkim olmasına çalışmaktadır” ifadelerini kullanan yazar, Siyonizm'in diğer dinlerin düzenini bozmaya çalıştığını öne sürmektedir. Yazar, Farmasonluğu Siyonizm'in bir kolu olarak görmekte ve Farmasonluk ile Komünizmin ana hatlarının yaklaşık olarak aynı olduğunu iddia etmektedir. Bu nedenle nasıl ki yazar Komünizm için din, aile, millet kavramlarını inkâr etmektedir iddiasındadır, aynı yorumu Farmasonluk için de yapmaktadır (y.a.y., 1954: 122).

Öte yandan Sebilürreşad'da Misyonerlik, Komünizmin müttefiki olarak görülmektedir. Emperyalizm için “Gaye, hâkim bir kuvvet halinde beşeriyetin bir kısmını istismar etmek, sömürmek, esir halinde yaşatmaktır” yorumu yapılmaktadır. Beynelmillecilik için ise “milliyeti, hâkimiyeti reddeden... vatan, mukaddesat, ahlak hissi tanımayan bir gerilik cereyanıdır” denilmektedir. Yazar, kavramların amaçlarını açıkladıktan sonra Arap devletlerinin içinde bulunduğu durumun analizini yapmaya çalışmaktadır. Arap devletlerinin her birinde hükümet darbeleri ve ihtilallerin olmasından bahseden yazara göre dönemin en önemli tehlikesi olan Komünizme karşı İslam ve Hıristiyan devletleri artık birlikte hareket etmeye başlamıştır. Yazar, bu durumu olumlu karşılamaktadır ve böylelikle İslam devletlerinin kendi gelişimlerini sağlayabileceklerini düşünmektedir (y.a.y., 1954: 122).

Eşref Edip, Yahudilere ilişkin bir başka iddiayı gündeme taşımakta ve Yahudi topluluğunun Avrupa'da yaşanan Rönesans hareketlerinden sonra pozitif bilimlerle ilgilenmeye başladıklarını ve uluslararası mahiyette teşkilatlanma yoluna gittiklerini düşünmektedir. “...Halk tabakalarını harekete getirmek üzere Karl Marksın ortaya koyduğu

nazariyeler aldı yürüdü, komünizm enternasyonalini meydana getirdi. Bu suretle beynelmileliyet fikirlerine ilmi yol verdiler” diyerek komünizmin ortaya atılması ile Yahudilerin bir iktisadi sistem kurduklarını ve böylelikle Kutsal kitaplarının gerektirdiklerini yerine getirebildiklerini iddia etmektedir. Edip’in komünizmi, Yahudilerin kutsal kitabının felsefi temelleri üzerinden açıklaması oldukça ilgi çekicidir (Edip, 1953: 319).

Edip, İslam dünyasının karşı karşıya olduğu en önemli tehlikeler olarak Komünizm, Siyonizm, Farmasonluk, Misyonerlik ve emperyalizmin kurduğu çeşitli yapılanmaları görmektedir. Komünizmi eleştirmektedir çünkü ona göre bu doktrin işçi sınıfının hâkimiyetini kurmak için din, aile, hürriyet ve mülkiyet gibi kurumları yok etmeye çalışmaktadır. Siyonizm’e de karşıdır çünkü dindar görünümlü Siyonizm’in aslında diğer dinleri ortadan kaldırarak, Yahudi dininin dünyaya hâkim olmasını sağlamaya çalıştığını öne sürmektedir. Hatta Siyonizm’in, Komünizm’in bir nevi kardeşi olduğunu iddia eden Edip’e göre Farmasonluk Siyonizm’in bir koludur ve Farmasonluk ile Komünistliğin ana hatları yaklaşık olarak aynıdır. Ona göre iki doktrin de din, aile, millet karşıtıdır. Misyonerlerin de İslam devletleri için tehlikeli olduğunu çünkü onların da amacının Hristiyanlığı yaymak olduğunu savunan Edip, emperyalizmin kurduğu yapılanmalar olarak sömürgecilik sistemini görmekte ve bu yapıyı eleştirmektedir. İslam devletlerinin tüm bu tehlikeler karşısında korunabilmek için yapması gerekenin birleşmek olduğunu vurgulamaktadır (Edip, 1957: 387-388).

Sezai Karakoç konuya farklı bir perspektiften yaklaşmakta ve toplumları aktif ve pasif toplumlar olarak ikiye ayırmaktadır. Aktif toplumlar olarak Batı toplumlarını görmektedir. Onların II. Dünya Savaşı’ndan sonra eski gücünü yitirerek yoksullaştıklarını ve bu nedenle de Asya, Afrika ve Güney Amerika ülkelerini yeniden sömürmeye odaklandıklarını belirtmektedir. Karakoç, Kapitalizm ile Komünizm arasında bir fark görmemekte; ikisinin iki uç gibi gözükmeyle beraber amaçlarının ülkeleri sömürmek üzere bölüşmek olduğunu iddia etmektedir (Karakoç, 1979: 17)⁶. Düşünür, pasif toplumları da eleştirmekte ve onların sorununun batı taklitçiliği olduğunu düşünmektedir (Karakoç, 1975: 6-7).

Karakoç, Batı toplumlarının Rönesans ile maddeye önem vermeye başladığını belirtmekte ve onların maddi güç açısından üstünlük elde ettikçe de Doğu toplumları üstünde hâkimiyet kurmaya başladıklarını savunmaktadır. Bu duruma tepki olarak İslam toplumlarının aydın ve halk tabakaları nezdinde farklı tepkiler verdiğini belirten Karakoç aydınların tam inancsız, halk tabakalarının ise yarım inançlı hale geldiklerini iddia etmektedir. “*Batı materyalizmi, materyalizmin en koyusunu, adeta bir din haline gelmişini doğurdu: Komünizm*” diyen Karakoç, Komünizmin yeni bir din olduğunu savunmaktadır. Rusya ve Çin’in, Batı uygarlığına duydukları öfkenin intikamını alabilmek için komünizmi bir alet olarak kullandıklarını düşünen Karakoç’a göre İslam dünyasının inancı zayıfladıkça, batının sömürmesine karşılık olarak komünizmi yardıma çağırmıştır. Oysa ona göre Komünizm, batının inancından soğuttuğu İslam’ı toptan yok etmeye karardır. Dolayısıyla başta Arap toplumları olmak üzere tüm İslam dünyasının Komünizmin inancsızlık akımı ile karşı karşıya olduklarını iddia etmektedir. Hem batının, hem de doğunun İslam toplumlarına saldırdığını ve onu yok etmeye çalıştığını düşünen Karakoç yine de umutsuz değildir. Ona göre her ne kadar İslam toplumlarındaki aydın tabakalar batı özentisi olup, komünizmi benimsemiş olsalar da şu

⁶ Karakoç, sanayileşme, sosyalizm ve komünizmin birbirinden farklı gibi gözükse de Asya, Afrika ve Güney Amerika ülkelerindeki niyetlerinin aynı olduğunu başka yazılarında da gündeme getirmektedir. Örneğin; Karakoç, 1979: 17.

an azınlıkta olan ama ölümden sonra dirilme inancı tam olan bir aydınlar tabakasının doğduğuna inanmaktadır. Bu yeni aydınlar tabakasının uzun vadede kurtarıcı görevi üstleneceğini savunmaktadır (Karakoç, 1970: 12-14).

Karakoç, Darüislam diyarı olduğunu vurguladığı Ortadoğu toplumlarının hem komünizme, hem de kapitalizme karşı gelmeleri gerektiğini savunmaktadır (Diriliş, 1970b: 3-4). Yapmaları gerekenin; “*ikisini karşı karşıya farz edip ya ondan, ya öbüründen olma yanlısına saplanmadan ikisini de batılıkları içinde eş ve kardeş bilerek yan yana koymak, bir suda, bir tahtada gitmelerini dilemek*” olduğunu belirten Karakoç, değişimden yana tavır almakta ve bu değişimin başlangıç noktası olarak aslına dönmeyi görmektedir (Karakoç, 1975: 8-9). İslam’ın önce Müslümanları çağırdığı belirtilerek bu topluluğa; “*Komünizmin senin insanını eritmek için nasıl arılar ve karıncalar gibi çalıştığını gör ve bu ağı parçalamak için şuur kılıcını keskinlet. Hıristiyanlığın, kendi ülkesindeki yenilgisini senin ülkendeki zaferle kapatmaya çalışan Papalığın ihtirasını sez. Doğuyu, batıyı tanı*” denilmiştir. Karakoç, Komünizm ve Hıristiyanlığa karşı Müslümanların yapması gerekenin birleşmek ve tek bir şuur olmak olduğunu savunmakta ve “*Müslüman, İslam’ı öyle sağ ve diri, canlı yaşa ki, seni öldürmeye gelen sende dirilsin*” şeklinde bir tavsiyede bulunmaktadır (D., 1974: 38-41).

5. SAĞ MUHAFAZAKÂR-İSLAMCILIK AKIMININ SİYONİZM PROTOKOLLERİNİ DEĞERLENDİRME ŞEKLİ

Necip Fazıl, Roje Lambel tarafından kaleme alındığını ve Sami Sabit Karaman tarafından Türkçeye çevrilmiş olduğunu belirttiği “*Yahudi Hâkimlerinin Protokolleri*” adlı eseri tartışmasız doğru bir belge olarak kabul etmekte ve İsrail devletine ilişkin görüşlerini bu sav üzerinden şekillendirmektedir⁷. Benzer şekilde bu protokoller Sebilürreşad’da da yayımlanmıştır. Necip Fazıl’ın yazılarında alıntı yaparak verdiği ve Yahudi protokolleri olduğunu iddia ettiği maddelere bakıldığında aslında itiraz edilen noktanın modernleşmeye ve modern hayat tarzına olduğu görülmektedir. Örneğin alıntı yapılan protokollerde; alkol kullanımına teşvik edilerek toplumların etkisizleştirildiği, o dönemde bir uygulama olarak evlerde eğitim vermek üzere bulunan öğretmenlerin ve hizmet etmek üzere bulunan hizmetçilerin birer Mason ajanı oldukları belirtilmektedir. Halkın eğlence ve oyunlarla meşgul edileceği vurgulanmaktadır⁸. Necip Fazıl bu protokolleri “*korkunç*” olarak nitelendirmekte ve Masonların amacının toplumların dini, ulusal, ekonomik ve yönetsel bütünlüğünü bozmak olduğunu iddia etmektedir. İran ve İngiltere arasındaki herhangi bir ülkede Masonların

⁷ Necip Fazıl, Roje Lambel’in Fransız ve aynı zamanda Mason olduğunu ve kaleme aldığı “Les Protocoles de sages de Sion-Yahudi Hâkimlerinin Protokolleri” adlı eserin Rusçadan çevrildiğini belirtmektedir. Türkçe çevirisini yapan Sami Sabit Karaman’ın da eski emekli bir general olduğu bilgisine yer vermektedir. Necip Fazıl ve diğer Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin bu başlık altında ele alınan görüşleri, Siyonizm Protokolleri’nin gerçekten var olmadığı şeklindeki bilimsel bulgular göz önünde bulundurularak ele alınmalıdır.

Dedektif X Bir, Necip Fazıl tarafından kullanılan mahlaslardan birisidir.

⁸ Roje Lambel’den alıntı yapıldığı belirtilen protokollerden en önemlileri şunlardır: “1 Numaralı Protokol S. 77: Hürriyetle beraber hudutsuz içki kullanmak hakkı da verilen, şu rakı ile sarhoş, şarapla sersem hayvanlara bakınız! Bu milletler sert içkilerle ahmaklaşmışlardır. Gençlikleri klasik derslerle; zengin evlerinde ajanlarımız (öğretmenler, hizmetçiler, mürebbiyeler) ve her tarafta adamlarımız, eğlence yerlerinde de karılarımız tarafından kaçılanana sefahatlerle aptallaştırılmışlardır. Bu münasebetle, onların isteyerek taklit ettikleri, salon kadını dediğimiz unsurlarımızı da bunlara ekleyelim!”

“13 Numaralı Protokol s. 105: Avama da aşağı yukarı aynı siyasi istikameti göstereceğiz. Mülhaza yoluyla bir neticeye varabilmelerine meydan vermemek için onları eğlenceler, zevkler, sefahatler, oyunlar, umumhanelerle oyalayacağız.”

görülebileceğini ifade eden Necip Fazıl, Türkiye için Masonların, Komünizm taraftarlarından daha tehlikeli olduğunu çünkü Masonların bizzat hükümete başkanlık ettiğini öne sürmektedir (Dedektif X Bir, 1967: 6-7).

Necip Fazıl, Büyük Doğu’da Yahudilere ilişkin bir yazı dizisi kaleme almış ve bir yandan ABD’de Ford otomobillerinin yaratıcısı Henry Ford’un kaleme aldığı “*Beynelmilel Yahudi*” (Ford, 2009) adlı eserde Yahudi cemaatine ilişkin ortaya attığı görüşleri tetkik ederken, diğer yandan da bu topluluğa ilişkin kendi görüşlerini beyan etmiştir⁹. Söz konusu yazısında Necip Fazıl, II. Dünya Savaşı sona erdikten sonra Almanya’da yaşayan Yahudiler hakkında bir takım iddialarda bulunmaktadır. Yahudilerin bir azınlık olarak yaşadıkları devletlerde toplumda dikkat çekmeden yaşadıklarını ve rahatsız edilmediklerini ancak Almanya’da sahip oldukları güç, Alman toplumu tarafından fark edilmeye başlayınca, Yahudilerin Almanlardan nefret etmeye başladıklarını öne sürmektedir. Hatta bu durumun sonucu olarak, Necip Fazıl I. Dünya Savaşı’nda Yahudilerin etkisi altında bulunan devletlerin Almanya’ya karşı olumsuz hisler beslediğini iddia etmektedir. Her iki dünya savaşında da Almanların kaybettiklerini, ancak hiçbir devletin kazanmadığını, sadece Yahudilerin kazanç elde ettikleri fikrini savunan Necip Fazıl’ın Yahudileri kazanan taraf olarak görme nedeni, Almanya’da I. Dünya Savaşı yıllarında önemli mevkilerde olanların hep Yahudilerin olduğunu düşünmesinden kaynaklanmaktadır. Dahası Yahudilerin eşya fiyatlarını arttırarak o dönemde önemli miktarda sermaye elde ettiklerini öne sürmektedir. Üstelik Necip Fazıl, ekonomik açıdan alt gelir grubuna mensup Yahudilerin de kötü bir durumda olmadıklarını düşünmekte ve “*zengin Yahudi, mali kuvveti sayesinde cemiyette istediği yeri ve nüfuz noktasını satın alabiliyordu. Ya fakir Yahudi? O da, halk arasında sistemli tesirini icraya memurdu*” diyerek aslında bir topluluğun tamamına yönelik olumsuz açıklamalar yapmaktadır (Prof. Ş. Ü., 1949b: 2)¹⁰.

Öte yandan Necip Fazıl, Almanların Yahudileri dünyadaki en iyi organize olmuş birlik olarak gördüklerini belirtmekte ve bu topluluğun sermaye, basın ve propaganda ile gücü elinde bulundurduklarını öne sürmektedir. I. Dünya Savaşı’ndan önce Yahudilerin merkezinin Londra olduğunu, oysa II. Dünya Savaşı’ndan sonra merkezlerinin ABD olduğunu savunmaktadır. Eğer bir devletin kendi sınırları içinde Yahudilerin mali gücünü yok etmeye kalkarsa, Yahudilerin o devletle mücadele edeceğini hatta savaşabileceğini düşünmektedir (Prof. Ş. Ü., 1949b: 3).

Necip Fazıl, ABD’deki Yahudi topluluğu hakkında da bir yazı kaleme almıştır. Kristof Kolomb’un Amerika kıtasını keşfetmesi ile sonuçlanan yolculuğu hakkında birtakım iddialarda bulunmaktadır. Necip Fazıl, Yahudileri “*açıkgöz*” olarak nitelendirmekte ve “*yeni istismar sahasına doğru*” gitmek üzere Kolomb’a destek verdiklerini ve keşfin onlar sayesinde olduğunu öne sürmektedir. Kıyıya yaklaşıldığı zaman toprağa ilk ayak basanın ve hatta tütünü keşfedenin yine Yahudiler olduğunu vurgulayarak okuyucuların dikkatini bu topluluğa çekmeye çalışmaktadır. Bu topluluğa ilişkin olarak onun bir diğer ilginç iddiası ise Yahudilerin eskiyi, yeni yaptıklarına ilişkindir. Yahudilerin gündelik hayatta kullanılan şişe,

⁹ Ford’un söz konusu eserinin Türkiye’de farklı yayınevleri tarafından sürekli yeni baskısı yapılmıştır. Bu durum Türkiye’de esere ilişkin talep olduğunu göstermektedir. Örneğin eser Kemer Neşriyat, Serdengeçti Neşriyat (1961), Otağ Yayınları (1974), Kumsaati Yayınları (2000), Kayıhan Yayınları (2000), Okumuş Adam Yayınevi (2004), Etkin Kitaplar (2007), Ebru Matbaacılık (2010) tarafından yayımlanmıştır. Bu yayınevleri kendi içerisinde de birkaç baskı yapmıştır.

¹⁰ Aynı yazı daha sonra Eşref Edip imzasıyla dergide yeniden yayımlanmıştır. Bkz.: Edip, 1965a: s. 10.

kâğıt, giysi gibi eşyaları toplayarak yeni gibi sattıklarını öne sürmekte ve “paçavradan kıymetli eşya yapmasını bilirler” diyerek bu topluluğa ithamda bulunmaktadır (Prof. Ş. Ü., 1949c: 2)¹¹.

Amerika kıtası keşfedildikten sonra Yahudilerin en çok New York bölgesine yerleştiklerini ve bu şehrin zamanla ticaret merkezi haline gelmesine dikkat çeken Necip Fazıl, hatta göçmen Yahudilerin ABD ve New York’u “Yeni Filistin” olarak görmelerinin doğru bir tespit olduğunu düşünmektedir. Yahudi topluluğunun paraya aşırı önem atfettiklerini belirterek, zengin bir Yahudi’nin fakir bir Yahudi’ye üzülebileceğini ama parasal anlamda bunu bir ticaret olarak göreceği için yardım etmeyeceğini iddia etmektedir. Hatta o, bazı Yahudilerin fakir hale gelmelerinin bile sebebinin yine Yahudiler olduğunu öne sürmektedir. ABD’deki Yahudi topluluğa hakaret edenin yine kendi halklarından insanlar olduğunu vurgulamaktadır (Prof. Ş. Ü., 1949c: 2). Böylelikle Necip Fazıl, çizdiği Yahudi karakteri ile okuyucularına Yahudilerin kendi cemaatlerindeki bireylere karşı bile ne kadar acımasız davrandıklarını göstermeye çalışmaktadır.

Necip Fazıl, Ford’un Yahudilerin ne kadar güçlü bir topluluk olduğunu göstermek için verdiği örneklerden de bahsetmektedir. Örneğin Ford’un, Yahudilerin bazı kütüphanelerden uygun bulmadıkları eserleri yok edecek ve hatta Shakespeare’in eserlerinden kendileri ile ilgili bazı kısımları sildirtmeyi başaracak kadar güçlü oldukları iddiasını gündeme getirmektedir. Öte yandan Necip Fazıl, Ford’un Yahudilerin; ya doğrudan rejimleri yıktıkları, ya da kendi hâkimiyetlerini kurmak için yeni rejimler oluşturduklarını öne sürdüğünü de belirtmektedir. Necip Fazıl bir başka örnek olarak Chicago Tribun gazetesinin 19 Haziran 1920 tarihli sayısında yer aldığını belirttiği Klapton imzalı yazıyı vermektedir. Necip Fazıl, Klapton’ın yazısında Troçki’nin Yahudileri dünyaya hâkim olmaya yönelttiğinden söz ettiğini belirtmektedir. Necip Fazıl, yine aynı gazetenin 21 Ağustos 1920 tarihli sayısına da gönderme yapmakta ve gazetenin başmakalesinde Yahudilerin dünyaya hâkim olmaya çalıştıklarından bahsedildiğini ifade etmektedir (Prof. Ş. Ü., 1949d: 2)¹². Büyük Doğu’nun daha sonraki bir sayısında da isimsiz bir yazı yayımlanmış ve yine Henry Ford’un eserinde Yahudilerle ilgili gündeme getirdiği iddialardan alıntılar yapılmıştır. Ford, uluslararası sistemi derinden etkileyen I. Dünya Savaşı, SSCB’de Bolşevizm’in inşası gibi önemli olayların arkasında hep Yahudilerin payı olduğunu öne sürmektedir. Yazıda ondan yapılan önemli alıntılardan birisi de şudur; eğer Yahudiler Filistin’de varlıklarını sürdürebilselerdi, o zaman iktisadi yaşamda bu kadar hâkim konumda olamayacaklardı çünkü Yahudiler yabancılarla ticaret yaparak zenginleşmiştir (y.a.y., 1965: 11)¹³.

Necip Fazıl, Siyonizm Protokollerinden de söz etmekte ve hatta yazısının kenarlarında kutucuklar içinde protokol metinlerine yer vermektedir. Protokollerin içeriğinin bir hâkimiyet

¹¹ Aynı yazı önce Eşref Edip, daha sonra da Ali Genceli imzasıyla yeniden yayımlanmıştır. Bkz.: Edip, 1965b: 10-11, Genceli, 1971: 6-7.

¹² Aynı yazı daha sonra Eşref Edip imzasıyla dergide yeniden basılmıştır. Bkz.: Edip, 1965c: 10-11.

¹³ Ford’un eserinde Yahudilerle ilgili olarak vardığı iddia edilen hükümlerden bazıları şunlardır: “Sovyet Rusya’da Bolşevikliğin temelini atan odur. Birinci Cihan harbinde Alman felaketinden mesul bulunan odur. İngiltere’de ise tam bir dünya hâkimi mertebesine ermiş, altın kuvvetiyle her şeye hükmeder olmuş ve cihanda arzuladığı anarşi, rekabet, huzursuzluk ve muvazenesizlik bakımından milletleri birbirine karşı kıskırtmak faaliyetini idare etmiştir... Yahudi bütün dünyada ön saftadır. Yahudi, kemiyetçe pek zayıf olmasına rağmen, dünyanın bütün sermaye kaynaklarına sahiptir. Yahudi vatansız ve hükümeteşiz yaşadığı halde (komik İsrail toprağı bir operet tecrübesidir) hiçbir milletin ulaşamadığı bir ırk ve kavim yekpareliği arz eder... Yahudi yegane ve en eski beynelmilel kapitalisttir.”

programı olduğunu belirten Necip Fazıl, protokollerin Yahudiler tarafından hazırlandığı iddiası bu topluluk tarafından inkar edilse de, programın içeriği baz alındığında bu iddianın doğru olamayacağından söz etmektedir. Necip Fazıl, Ford'un söz konusu protokoller hakkındaki görüşlerini de aktarmaktadır. Ford protokolleri şu şekilde yorumlamaktadır; Yahudilerin amacı dini, iktisadi ve siyasi hayatın yanı sıra ev hayatı başta olmak üzere tüm insan cemiyetlerini yıkmaktır. Necip Fazıl, Ford'un bu yorumunu beğenmekte ve hatta Yahudi topluluğuna ilişkin hiçbir analizin bu kadar doğru olamayacağını savunmaktadır. Protokollerin gerçekten var olup, olmadıklarına ilişkin yapılan tartışmalar ile ilgili olarak da; bir Yahudi düşmanının bile bu kadarını yazamayacağı, zaten bir kopyasının 1906 yılından beri Britanya Müzesi'nde olduğu ve bu durumun Yahudi planlarının en az 14 yıl önce başladığını gösterdiği belirtilmektedir (Prof. Ş. Ü., 1949d: 2)¹⁴.

Naim Karaman ise hem Museviliğin, hem de Hıristiyanlığın Yahudi toplumu tarafından değiştirildiği, bozulduğunu öne sürmektedir. Karaman, Yahudilerin ve Hıristiyanların kendi tanrılarını kendilerinin oluşturduğunu, Musevi cemaatinin amacının diğer milletlerin Yahudi toplumuna tabi olmasını sağlamak olduğunu oysa Hıristiyanların amacının da tüm dünyayı Hıristiyanlaştırmak olduğunu ileri sürmektedir. Karaman, İslam toplumlarının bu iki hedefle mücadele etmek durumunda olduğunu vurgulamaktadır (Karaman, 1965: 6).

Sezai Karakoç ise Diriliş dergisinde M. B.Y. mahlası ile kaleme aldığı bir yazıda din tartışması üzerinden Yahudiler ve Hıristiyan topluluklar hakkında yorumlar yapmaktadır. Karakoç'a göre Yahudilik ve Hıristiyanlık, çıkışları itibariyle birer din olmasına rağmen, zaman içerisinde bu özelliklerini kaybetmişler, Yahudilik bir "millet ütopyası" olurken, Hıristiyanlık bir "ahlak sistemi" olmuştur. Hatta Karakoç, Yahudiliğin zaman içerisinde "bu dünyada Yahudilerin, öbür insanlara hükmetmesini sağlayan siyasi bir ideal yani Yahudi milliyetçiliği" haline geldiğini savunmaktadır (M. B. Y., 1974: 58).

Cevat Rifat Atilhan, ABD Başkanı Woodrow Wilson'ın Evrensel Yahudi İttifakı'nın etkisinde olduğunu iddia etmekte ve onunla Siyonizm örgütü arasında bağ kurmaktadır. Bu duruma örnek olarak da Başkan Wilson'ın 8 Ocak 1918'de Kongre'de yaptığı konuşmada I. Dünya Savaşı sonrası dünya düzeninin nasıl olması gerektiğine ilişkin olarak sıraladığı on dört ilkeyi vermektedir. On dört ilkenin aslında 1905 yılında yayımlanan "Siyonizm Protokollerinde" yer alan ilkeler ile örtüştüğünü öne sürmektedir. I. Dünya Savaşı'nın çıkmasından 9 yıl kadar önce Siyonizm protokollerinde, "Davamızı kazanabilmemiz için patlayacak harplerin alakadarlarına hiçbir arazi menfaati sağlamaması şarttır. Böylece harp iktisadi bir esasa irca edilerek hâkimiyetimizin kudretini bütün milletlere tanıttıracağız!" denilerek çıkması muhtemel bir savaştan söz edildiği ve buna uygun olarak planlar yapıldığı fikrini savunmaktadır. Yahudilerin iktisadi anlamda sahip oldukları gücü tüm dünyaya gösterebilecek bir imkâna kavuşmaya çalıştıklarını iddia etmektedir (Atilhan, 1948a: 272).

¹⁴ Necip Fazıl'ın yazısının kenarlarında kutucuk içinde verdiği protokol yazılarından en önemli ifadeler şu şekildedir: "Protokol 1'den: Siyasi hürriyet bir fikirdir. Bir hakikat değildir...Protokol 2'den: Vakit gelinceye kadar onları eğlencelerine bırak! O zamana kadar onların yardımı ile yaydığımız bütün hayat nazariyesi bilginin arzuları gibi görünsün. <onların arasında ehemmiyetli rol oynasınlar. Bunun için matbuatımızın yardımıyla bu nazariyeler hakkında körü körüne itimat telkin edelim! Darwinistlik, Marksistlik felsefesinin muvaffakiyetimize nasıl yardım ettiğine dikkat ediniz! Protokol 9'dan: Mümkün olan her istikamet ve bilgi, monarşi müdafaacısı, demokratlar, sosyalistler ve diğerleri hizmetimizdedirler. Biz onları kullanıyoruz. Fakat onlar bizim yüksek hükümetimizi tanıyınca kadar sükûnet vermeyeceğiz."

Atilhan, bu iddialarını destekleyebilmek için Siyonist olduklarını iddia ettiği Yahudi yazarlar tarafından kaleme alındığını belirttiği yazılara yer vermeye devam etmektedir. 1903 yılında Siyonist olduğunu öne sürdüğü Marks Nordan'ın bir yazı kaleme aldığını ve savaşın çok yakın bir zamanda çıkacağından ve Yahudilerin Mesih'i'nin ortaya çıkacağından söz ettiğini gündeme getirmektedir. Atilhan daha önceki yazısında kullandığı bir İngiliz Yahudi düşünürü olan Dinmis Hanau Aldır Smith'in "*British Truth*" isimli eserine bu yazısında da atıf yapmıştır. Smith'in, daha 1906 yılında Osmanlı Devleti'nin yaklaşan büyük savaştan sonra yıkılmasının ardından Filistin bölgesine Yahudilerin yeniden geri döneceğini ve İngiliz Devleti'nin de bu bölgede bir Yahudi devletinin kurulmasına izin vereceğini yazdığını belirtmiştir. Örnek olarak gösterdiği bu iki yazıda yer alan ifadeleri birer itiraf olarak değerlendirmektedir (Atilhan, 1948a: 272).

Atilhan'ın kullandığı bir diğer kaynak, Güney Afrika Başvekili Mareşal Smits'in Baldwin Kabinesi'nde yaptığı konuşmadır. Mareşal Smits konuşmasında I. Dünya Savaşı'nın 1897 Basel Siyonist Kongresi'nden çıktığını, amacın Yahudilere bir devlet kurmak olduğunu ve bu amaçla da Yahudilerin ortakları tarafından hazırlanan planlar doğrultusunda savaşın çıkartıldığını iddia etmiştir. Konuşmada yer alan bu ifadeler Atilhan'ın hem daha önceki yazılarında, hem de bu yazısında ısrarla vurguladığı düşüncelerle uyum içerisindedir (Atilhan, 1948a: 272).

Atilhan „Siyonistlerin Yahudi devleti kurabilmek için bir yöntem takip ettiklerini öne sürmektedir. Ona göre Siyonistlerin ilk yaptıkları şey; *“Farmasonluğu Türkiye’de kurmak ve onu bu dava için çalıştırmak”*tır¹⁵. Yakın siyasi tarihimizde yaşanan önemli gelişmelerden bu nedenle masonları sorumlu tutmaktadır. Sultan Abdülaziz'in ölümü ve tahttan hal edilmesinin arkasında da mason cemaatinin olduğunu ve V. Murat'ın da mason locasına katıldığını iddia etmektedir. V. Murat'tan sonra tahta geçen II. Abdülhamit döneminde de mason localarının faaliyetlerde bulunduğunu belirtmektedir. Ayrıca Rusya'dan gelerek Osmanlı İmparatorluğu'na sığınan ve Filistin'e göç etmek isteyen Yahudilere karşı II. Abdülhamit'in üç kez resmi belge kaleme aldığını iddia etmektedir. Atilhan, bu belgelerden alıntılar yapmaktadır. O dönemde II. Abdülhamit'in bir Yahudi devleti kurulmasına ilişkin planlar yapıldığını sezinlemiş olduğunu öne sürmektedir (Atilhan, 1956: 14-16).

Siyonist protokollerin gerçek olmadığına ilişkin yapılan araştırmalara rağmen Atilhan, *“Onlar bu programın yalan olduğunu istedikleri kadar iddia ve hadiselerle tıpatıp uyan belagatini inkâr ededursunlar, ispatı bize düşer”* ifadesi ile protokollerin gerçek olduğu iddiasını ispat etmeye kararlıdır. Bu noktada Siyonistlerin, Almanların II. Dünya Savaşı sırasında kendilerine yaptıkları katliamlara karşılık olarak Filistin'e saldırdıklarını iddia etmektedir. *“Almanların Südet Almanları bahanesiyle Çekoslavakya'ya tecavüzlerini vahşet*

¹⁵ Atilhan, yazısında farmason kelimesinin ne anlama geldiğinden de söz etmektedir. Ona göre; “Farmasonluk; Siyonizmin beşinci koludur. Farmasonların iddialarıyla İbranilerin iddiaları birbirinin aynıdır. Bugün resen bir İbrani teşekkülü olmaktan ziyade, milletlerarası gizli kuvvetlere hizmet eden bir ileri karakoldur.” Atilhan yazısında aslında Mason ve Farmason terimlerini birbirinin yerine kullanmaktadır. Dolayısıyla ikisine aynı anlamı yüklemiş gibi gözükmektedir. Dahası Atilhan, Yahudilerden söz ederken Masonlar terimini de kullanmaktadır. “Yahudiler kendi efsanelerini Masonlara mal etmişlerdir” diyen Atilhan, bu görüşünü kanıtlamaya çalışır ve örnek olarak G. Oliver'in 1823'de Londra'da basılan “Farmasonların ilk çağları” başlıklı kitabı gösterir. Kitaptan alıntı yapar. Alıntı yapılan en önemli cümleler ise şunlardır; “Farmasonluk o kadar eskidir ki, dünyanın kuruluşundan evvel, Cennetteki bal ayında onun alametleri görülür. İlk mason üstadı azamı Musa'dır. Yaşua onun vekili idi.”

sayan medeniyet dünyası bu namert tecavüz önünde samit ve sakit kalmıştır. Sebebi de Yahudilerin subaşlarını tutmuş ve koskoca insanlığı, yirmi iki halkalı bir zincire vurmuş olmasıdır. Fakat bunun zaman zaman aksülamelleri görülmemiş değildir” diyerek kimsenin Yahudilerin Filistin’e saldırısına tepki göstermediğine dikkat çekmektedir. Oysa Yahudilerin, Filistin’de temellenen bir Yahudi saltanatı kurmaya çalıştıklarını öne sürmektedir. Dolayısıyla Atilhan, 22 maddelik Siyonizm Programında yer alan maddelerin tek tek, bu gibi politikalarla yürürlüğe konulduğunu iddia etmektedir. Yazısında dikkat çeken bir başka husus da Yahudilerden bahsederken “*Siyon canileri*” ifadesini kullanmasıdır (Atilhan, 1948b: 251).

Türkiye’de Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin Siyonizm Protokollerine ilişkin yaklaşımları yirminci yüzyılda anti-semitizmin kuşkusuz en önde gelen temsilcilerinden olan Adolf Hitler’in görüşleri ile uyum içerisindedir. Düşünürlerin protokollere ilişkin söylemlerinin aynısını Hitler’e ait olan Kavgam isimli eserde okumak mümkündür¹⁶ (Hitler, 2005: 284). Bu durum Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşüncenin anti-semitizm ile etkileşim içinde olduğunu göstermektedir. Bir Muhafazakâr-İslamcı düşünür olarak Cevat Rifat Atilhan, hem İkinci Dünya Savaşı yıllarında Nasyonal Sosyalizm hareketi ile temaslarda bulunmuş, hem de Hıristiyan anti-semitizmini benimseyen ve bunu propaganda haline getiren ilk Müslüman Türk olmuştur (Bali, 2006: 405-406).

6. SONUÇ

Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin Yahudi topluluğu ile ilgili konulara yaklaşımı onların aynı zamanda anti-semitik bir söyleme de sahip olduklarını göstermektedir. Siyonizm’i ele alış şekillerine bakıldığında “her Yahudi Siyonisttir” şeklinde bir yargıya vardıkları görülmektedir. Siyonizm’in din odaklı bir hareket olmasına dikkat çekmeye çalışan düşünürler, İsrail’in aslında dini bir milliyetçilik hareketi üzerinden inşa edildiğini vurgulamaktadırlar. Yahudi dini üzerinden şekillendirilen İsrail kimliğinde Yahudilerin amaçlarının sadece Filistin’de bir devlet kurmak olmadığı, diğer Müslüman devletleri de ele geçirmeye çalışacakları savı üzerinden tarihsel olayları analiz etmeye çalışmaktadırlar.

Düşünürler sistemde yer alan iki büyük ve birbirine karşıt ideoloji olan Komünizm ve Kapitalizm’in her ikisinin de inşacıları olarak doğrudan Yahudileri görmekte ve onların amaçlarının tüm sisteme hükmetmek olduğunu iddia etmektedirler. Farmason, mason ve Yahudi kelimelerini birbirinin yerine kullanarak, Yahudi cemaatinin hepsine yönelik ithamlarda bulunmaktadırlar. Bunun da ötesinde Siyonizm, Komünizm ve Kapitalizm’in üçü ile de mücadele içerisine girmektedirler. Yahudilerin sistemli bir program dâhilinde hareket ettiklerine inanan düşünürler Hıristiyan anti-semitizm literatürünün sıklıkla atıf yaptığı “Siyonizm Protokolleri”ne de gönderme yapmaktadırlar. Hatta onlar için protokollerin gerçekte var olmadığına ilişkin yapılan bilimsel araştırmaların kendisi bile bir Yahudi işidir.

¹⁶ Hitler’in söz konusu eseri bir siyasi metin olarak şüphesiz ki sübjektif bir içerikle ele alınmış bir tarih hesaplamaştır. Türkiye’de ilk defa Hüseyin Cahit Yalçın’ın çevirisi ile 1940 yılında yayımlanmıştır. Söz konusu eserde protokoller ile ilgili olarak şu ifadeler yer almaktadır: “Yahudilerin resmen ve şiddetle reddettikleri “Sion’lu Bilgelerin Protokolleri”, bu kavmin bütün hayatının bir yalana dayandığını göstermektedir. Gazete de Francfort “bunlar yanlıştır” diye inliyor ve bütün dünyayı inandırmaya çalışıyor. Oysa bunlar en sahil delillerdir...Kesin olan şey, bu ifşatın insanı ürperten bir gerçeklikle gün ışığına çıkarılmış, Yahudi milletinin karakter ve faaliyetini, onların bütün köklerini, nihai gayretlerini anlatmış olmasıdır. Son yüzyılın tarihi olaylarını bu kitabın ışığı altında gözden geçirecek olursak, Yahudi basınının niçin böyle bir yaygara kopardığını derhal anlarız”. Bkz.: (Hitler, 2005: 284).

Bu nedenle protokoller Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin Siyonizm okumasının mihenk taşı oluşturmaktadır.

Türkiye’de Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerin bu yaklaşımlarının tamamı aslında Hıristiyan anti-semitizm okuması ile örtüşmektedir. Özellikle Adolf Hitler döneminde Almanya’da Nasyonal Sosyalizm ideolojisi ile benimsenen kuvvetli bir dalga olan anti-semitizm, eş anda Türkiye’de Sağ Muhafazakâr-İslamcı cenahı da etkisi altına almıştır. Nasyonal Sosyalizm’in anti-kapitalizm ve anti-sosyalizm anlayışında, bu iki akımın üreticisi olarak Yahudi topluluğunun görülmesi yaklaşımının izdüşümü, Türkiye’de Sağ Muhafazakâr-İslamcı düşünürlerde görülmektedir. Dolayısıyla Adolf Hitler zamanında Almanya’nın iç ve dış politikasını belirleyen temel düstur olan anti-semitizm, Türkiye’de sadece ırkçı-Turancı kesimleri değil, Muhafazakâr-İslamcı düşünürleri de kısılcasına almıştır.

7. KAYNAKÇA

Almog, S. (y.y.). Zionism And History: The Rise of a New Jewish Consciousness, New York: St. Martin’s Press.

Asyalı, H. (1975). Hadiselerin Ardından, Hilal, Cilt: XIII, Sayı: 146, 16-17.

Atilhan, C. R. (1948a). Siyonist Protokolleri-7, Sebilürreşad, Cilt: 1, Sayı: 17, 272.

Atilhan, C. R. (1948b). Siyonistlerin Protokolleri-6, Sebilürreşad, Cilt: 1, Sayı: 16, 251-252.

Atilhan, C. R. (1956). Siyonizm’in Beşinci Kolu Masonluk, Sebilürreşad, Cilt: X, Sayı: 226, 14-16.

Bali, R. N. (2006). Cevat Rifat Atilhan, Modern Türkiye’de Siyasi Düşünce-Muhafazakârlık, Cilt: 5, İstanbul: İletişim Yayınları, 404-406.

Balkan, Ö. (1986). Neve Şalom’un Ardından Yahudiler Bir Bütün, Ya Müslümanlar?, İslam, Cilt: IV, Sayı: 38, Yıl: 4, 13.

Balkır R. (1964). Tarih Yahudi Hululü, Büyük Doğu, XI. Devre, Sayı: 8, Yıl: 21, 10-11.

Boyer, A. (1995). Siyonizmin Kökenleri, (Çev.) Volkan Aytar, İstanbul: İletişim Yayınları, 2. Baskı, 1995.

Brenner, M. (2006). A Brief History: Zionism, Princeton: Markus Wiener Publishers.

D., (1974). İslam’ın Çağrısı: İnsana Çağrı, Diriliş, IV. Dönem, Sayı: 3, 38-42.

Dedektif X Bir. (1967). Vesikalarla Büyük İfşalarımız: Masonluk, Büyük Doğu, XIII. Devre, Sayı: 19, Yıl: 24, 6-7.

Diriliş. (1966). İslam’ın Dirilişi 2: İslam’ın Dirilişinde Asya ve Afrika’nın Durumu, Diriliş, II. Dönem, Sayı: 3, 5-6.

Diriliş. (1970a). Allah’a İnanma Bir Müjdedir, Diriliş, III. Dönem, Sayı: 11-12, 6-7.

Diriliş. (1970b). İnsanın Düşmanları ve Şeytanın Köleleri, Diriliş, III. Dönem, Sayı: 4, 3-4, 7.

Dowty, A. (2001). The Jewish State: A Century Later, London: University of California Press.

- Edip, E. (1953).** Süzme Yahudi Mehdisi, Sebilürreşad, Cilt: VI, Sayı: 145, 319.
- Edip, E. (1957).** İslam Dünyasını Saran Tehlikeler, Cilt: X, Sayı: 250, 387-388.
- Edip, E. (1965a).** Almanya’da Yahudi, Büyük Doğu, XII. Devre, Sayı: 12, Yıl: 22, 10.
- Edip, E. (1965b).** Amerika’da Yahudi, Büyük Doğu, XII. Devre, Sayı: 11, Yıl: 22, 10-11.
- Edip, E. (1965c).** Yahudi Protokolleri, Büyük Doğu, XII. Devre, Sayı: 10, Yıl: 22, 10-11.
- Ferguson, P. (1973).** The Palestine Problem, Plymouth: Latimer Trend& Company.
- Ford, H. (2009).** Beynelmillel Yahudi, Etkin Kitaplar Yayınevi.
- Garaudy, R. (2004).** Siyonizm Dosyası, (Çev.) Nezih Uzel, İstanbul: Pınar Yayınları.
- Garaudy, R. (2011).** İlahi Mesajlar Toprağı Filistin, (Çev.) Cemal Aydın, İstanbul: Türk Edebiyat Vakfı Yayınları.
- Genceli, A. (1971).** Amerika’da Yahudiler, Büyük Doğu, XV. Devre, Sayı: 11, Yıl: 28, 6-7.
- Goldschmidt A. & Davidson L. (2008).** Kısa Ortadoğu Tarihi, (Çev.) Aydemir Güler, İstanbul: Doruk Yayınları.
- Greilsammer, I. (2007).** Siyonizm, Ankara: Dost Yayınları.
- Hajjar L., Rabbani M. & Bein J. (1990).** Palestine and the Arab-Israeli Conflict for Beginners, Intifada: The Palestinian Uprising Against Israeli Occupation, (Ed.) Zachary Lockman and Joel Bein, New York: I. B. Tauris Publishers, s. 102.
- Hilal. (1962).** Hilal’den Mektup, Hilal, Cilt: II, Sayı: 24, Yıl: 3.
- Hitler, A. (2005).** Kavgam, (Çev.) Refik Özdek, İstanbul: İstanbul Dağıtım A.Ş.
- Hollstein, W. (1975).** Filistin Sorunu: Filistin Çatışmasının Sosyal Tarihi, (Çev.) Cemal Ertuğ, İstanbul: Yücel Yayınları.
- Karakoç, S. (1970).** Ölümünden Sonra Kalkış IX, Diriliş, III. Dönem, Sayı: 11-12, 12-14.
- Karakoç, S. (1975).** Değişme II, Diriliş, IV. Dönem, Sayı: 10, 6-9.
- Karakoç, S. (1979).** Dirilişe Doğru, Diriliş, V. Dönem, Sayı: 61, 17.
- Karaman, M. N. (1965).** İslamın Mücadelesi Yapılmalı, Hilal, Cilt: V, Sayı: 50, 6.
- Kazdal, İ. (1966).** Sağ ve Sağcı, Hilal, Cilt: V, Sayı: 58, 6.
- Kısakürek, N. (1967).** İnsanlık Düşmanı Yahudi, Büyük Doğu, XIII. Devre, Sayı: 7, Yıl: 24, 15.
- Kısakürek, N. F. (1944).** Tanrı Kulundan Dinlediklerim: Sağ ve Sol, Büyük Doğu, I. Devre, Yıl: 1, Cilt: 2, Sayı: 23, 5.
- M. B.Y. (1974).** İslam, Diriliş, IV. Dönem, Sayı: 3, 58.
- Medeniyet. (1955).** Beynelmillel Siyonizm Temel Gayesi, Sebilürreşad, Cilt: IX, Sayı: 211, 175.

- Montet, E., Lods, A., Garaudy R. & Rappoport, A. S. (2006).** Tarihte ve Günümüzde Siyonizm ve Yahudilik, (Ed.) Ö. Andaç Uğurlu, İstanbul: Örgün Yayınevi.
- Örs, B. (2007).** İdeoloji: Karmaşık Dünyayı Anlaşılır Kılmak, 19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Modern Siyasal İdeolojiler, İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 5-45.
- Özcan, S. (1959).** Hilal'den Mektup, Hilal, Cilt: 1, Sayı: 5, 22.
- Öztürk, A. H. (1959).** Orta Doğu'nun Nifak Merkezi, Hilal, Cilt: 1, Sayı: 5, 5-6.
- Pappe, I. (2007).** Modern Filistin Tarihi, Ankara: Phoenix Yayınevi.
- Prof. R. B. (1978).** Yahudi Sorunu, Büyük Doğu, XVI. Devre, Sayı: 2, Yıl: 34, 13-16.
- Prof. Ş. Ü. (1949).** Yahudi Meselesi, Büyük Doğu, IV. Devre, Sayı: 24, 2.
- Prof. Ş. Ü. (1949a).** Almanya'da Yahudi, Büyük Doğu, IV. Devre, Yıl: 5, Sayı: 21, 2-3.
- Prof. Ş. Ü. (1949b).** Amerika'da Yahudi, Büyük Doğu, IV. Devre, Yıl: 5, Sayı: 22, 2.
- Prof. Ş. Ü. (1949c).** Yahudi İşinde Netice, Büyük Doğu, IV. Devre, Yıl: 5, Sayı: 25, 2.
- Re. Çe. (1971).** Dünyada Hadise: Mısır ve Rusya, Büyük Doğu, XV. Devre, Sayı: 4, 8.
- Tamer, N. Ş. (1961).** Düşmanımızı Tanıyalım Ona Savaş Açalım, Hilal, Cilt: II, Sayı: 20, Yıl: 3, 15.
- Toykoç, E. (1950).** Davanız Davamız-İslam Âlemi, Büyük Doğu, V. Devre, Sayı: 30, Yıl: 6, 7.
- y.a.y. (1954).** İslam Dünyasını Saran Tehlikeler, Sebilürreşad, Cilt: VIII, Sayı: 183, 122-124.
- y.a.y. (1959).** Haberler, Hilal, Cilt: I, Sayı: 10, 24.
- y.a.y. (1965).** Yahudi, Büyük Doğu, XII. Devre, Sayı: 7, Yıl: 22, 11.
- Yalçıntaş, N. (1959).** Filistin Meselesi, Hilal, Cilt: I, Sayı: 10, 3-4, 16.